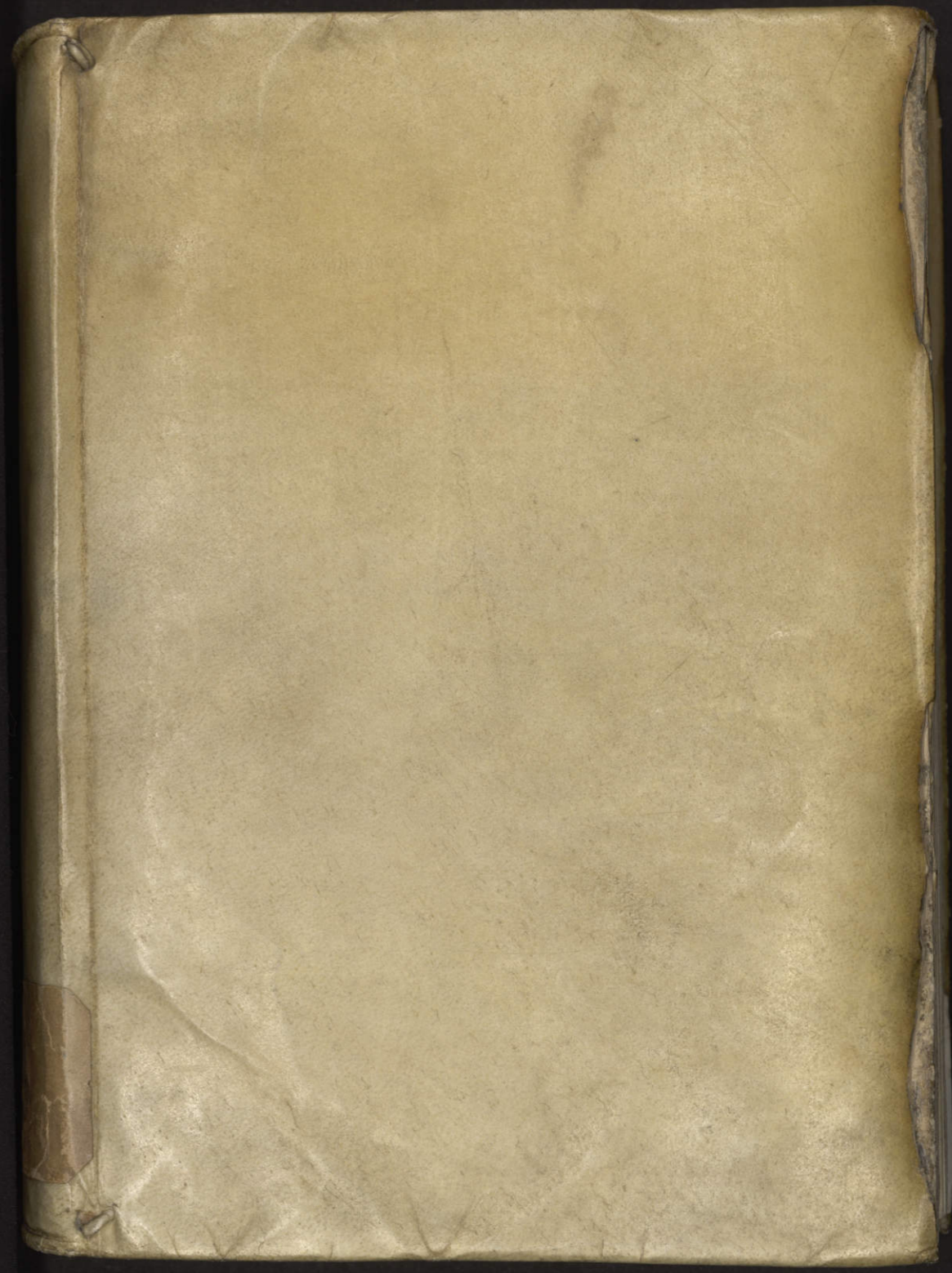
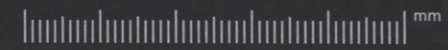

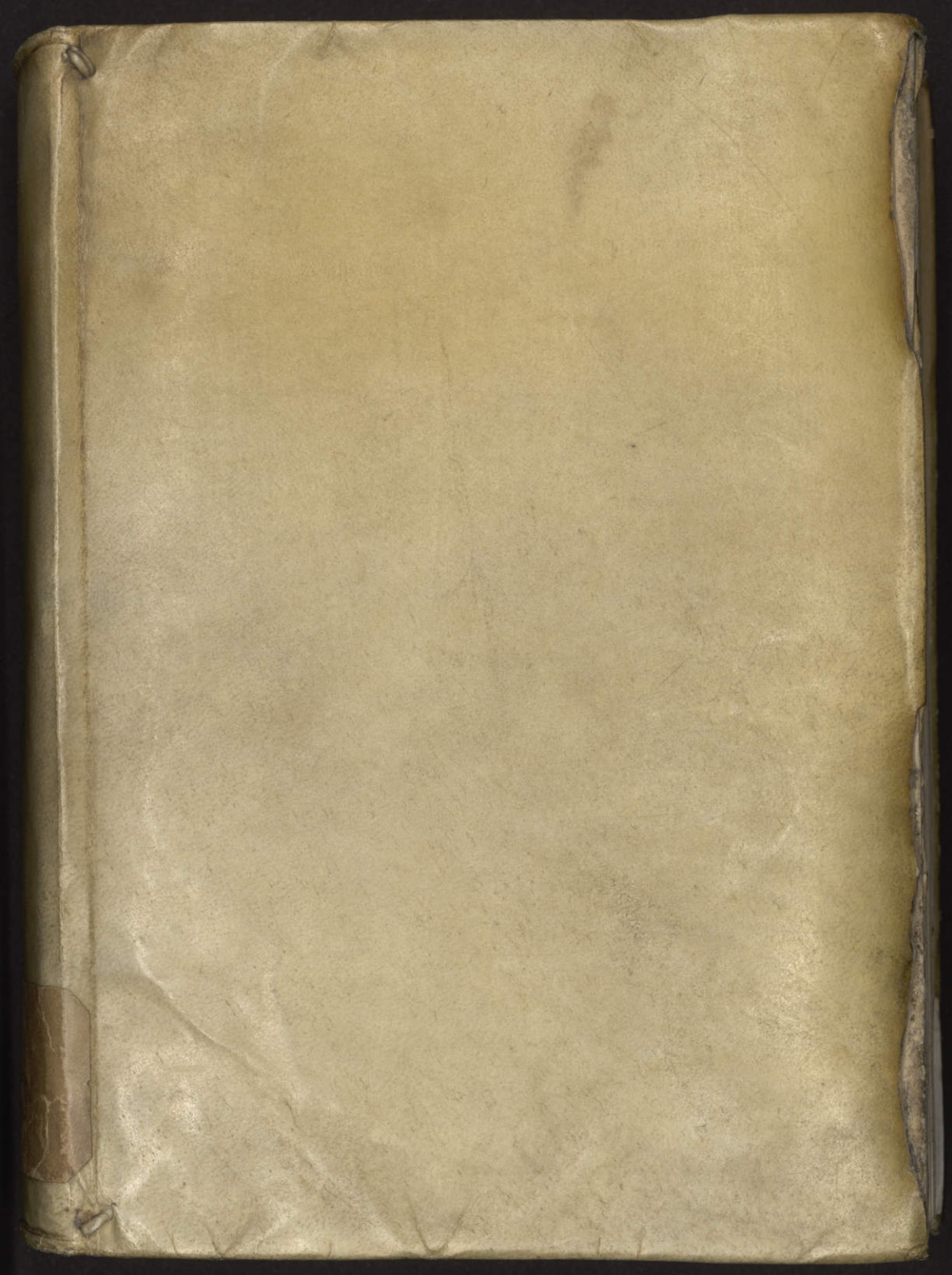
colorchecker CLASSIC

x-rite

755

10634.

9083

XV^{ma} 249 755.
Table des matieres d'Antiquaire
en ce volume

- 1° Joannio Diophilacore christomachia page 1.
- 2° Macarium & Mutius de triumpho christi.
Matthaei Bossi de passione christi sermo.
page 86.
- 3° Triumphus christi carmine descriptus per
Macarium & Mutium page 90.
- 4° Sapia Jesu christi a Dominico Mancino
carmine descripta page 98.
- 5° Baptista Marchio historia fletus precis
Jesu christi page 132.
- 6° Jesuida Hieronymi Siduan ad Petrum Do-
natum page 149.
- 7° Janus Scivicus & Proterus de Gestis, histo-
ria Passionis Jesu christi page 164.
- 8° Petrus Gellius de morte Jesu christi ad vi-
tam revocati ^{sc} carmen. page 168.
- 9° Sixe Musae quae serales Majoris hebdo-
madæ dies exercitatio page 172.
- 10° Incornenza la passione di christo histori-
ata in rima vulgare page 182.

- 11° Joannis Ludovici Vivis opuscula duo
Christi Triumphus. et Maria
Parvitas eius oratio page 196.
- 12° Discorso del N. Gioseffo Carlino da
Chioggia &c. page 210
- 13 Discorso fatto dal Alessio Porri sopra
i miravigliosi esequi e miraculosi prodigii nella
morte di ex. Signore page 246

168
GARMEN

DE RE VT MAXIME

ADMIRABILI SIC GAVDII ET LÆ-
TICIÆ PLENISSIMA: EA EST DE MORTE AD VI-
tam reuocati, & resurgens de sepulcro, & triumphantis
de hostibus suis, morte, inferno & Diabolo.
vini IESV CHRISTI.

ADORNATVM

REVERENDISSIMO ET ILLVSTRIS,
sumo Principi, ac D. D. Eberhardo, Episcopo Spi-
rensi & Præposito VVeissenburgensi. Domino
ac Mecanati suo clemen-
tissimo.

A

M. Petro Gellero Oenipontano.

D I L I N G E

Anno salutis humanae, M. D. LXXXIII.

C A R M E N

De morte & Resurrectione DN. nostri
IESV CHRISTI.

Horrida cum CHRISTVS pateretur spicula mortis,
Et graue pro nostro crimine ferret onus.
Regia versuti pulsavit limina Ditis,
Traxit & inde sacros relligione patres.
Pansis interea portis in limine primo
Rumpit vbi supera mania nigra manu.
Subsistunt Brebi proceres, Stygiaeque Phalanges,
Et CHRISTVM contra Martia tela parant.
Nuncia dispargunt varia & fera Erinnyes atrae,
Tartarei passim diffugiuntque lupi.
Conuocat at socios Rector graueolentis Auerni,
Et tales vasto promit ab ore sonos.
Rex ego sum vester, mihi vos sine fine ministri,
Infera quos mecum regna tenere iuuat.
Sed nequeo vestri iam Regis munere fungi,
Tartareae sedis dum Populator adest.
Ergo agite & si consilio praestatis & arte,
Si vestrum quisquam calliditate valet,
Ne neget ille viam nostrae monstrare salutis,
Fraudibus atque dolis, nunc opus esse reor.
Sic circumstantes Pluton compellat amicos,
Tristior & solito labra repente premit.
Obstupere omnes acti terrore sinistro,
Et tremuere metu, ne meminere dolos.
Cauti nil animi sensus, nil astus & ars nil,
Pectora sed dubius friuola rumor habet.
Omnino at vero ne spem despondeat omnem,
Tisiphone dictis sic tenat atra Ducem.

169

Tu pater, Elyſij Dux præſtantiffime campi,
Hoc volo conſilium ſuppeditare tibi.
Miles in hoc aruo quotus eſt, & ſtare videtur,
In Populatorem bella mouere nequit.
Eſt opus ergo dolis, hunc hunc ſuperemus vt hoſtem,
Et defendamus pallida regna Stygis.
Primo quemq; fugam noſtri ſimulare neceſſe eſt,
Diſcurrant raris & fera monſtra locis.
Deinde tuam glomerata cohors ſimul influat aulam,
Noxiæq; oclulis poſtibus arma paret.
Vna omnes vibrent iacula, & fera ſpicula promant,
Ac hoſtem contra toxica tela ferant.
His dictis animum ſubito Phlegetonteus Heros
Sumit, conſilium Tiſiphoneſq; probat.
Improba dein ſurgit trifti de ſede Megæra,
Et plenis buccis acta furore monet.
Tu quoniam, Primas noſtræ regionis haberis,
Neu modo neu animis addubitare velis.
Horrida quin potius contra hoſtem arma arma feramus
Pugnemusq; auſis fortibus, atq; manu.
Hoc age conſilium tibi quod promiffiffima pando,
Mens tua nec reliquum poſcere debet, ait.
DEniq; Gorgoneis Alecto in feſta venenis
Inſit ſic Regem voce morata ſuum.
Tu potes vnanimis armare in prælia fratres,
Et verſare odijs teſta, dolisq; potes.
Mille nocendi artes noſti: ſere crimina belli
Fac qui vis rapiat, poſcat, & arma velit.
Præſtas ingenio, præſtas fulgentibus armis,
Atq; acherontæis das modo iura plagis.
Regna igitur ſerues per fortia tela, per armas
Non decet inconfans pectus habere Ducem.

Idem omnes simul ador agat, noua promere tela,
Rutra, spathas, ignes, spicula, pila, globos.

Non modus est alius quo possit sternier hostis

Ergo consilium Rex placuisse sinas.

Arrisit tandem dictis dominator Auerni,

In Populatorem telarq; saeva mouet.

CHRISTVS at has tenuas agitans, per limina Ditis

Irruit & lethes atria strauit ouans

Tartareum ille manu custodem in vincla petiuit,

Trinacq; dirumpens ora repente, necat.

Respicit hinc rabidi latam Plutonis ad aulam

Aggreditur forti mania vasta manu.

Tortis fulminibus vehementius intonat, instat,

Et iacit in nigras tela corusca domos.

HVnc Stygij proceres Acherontæaq; Phalanges

Vt videre virum, lucidaq; arma viri.

Pars timide contra stant, diffiduntq; saluti,

Tergaq; pars vertunt, pars trepidantq; metu.

Subsequitur sed rursus hostes per opacaruentes

CHRISTVS, & aduersos fortiter ense ferit,

Ad Regnatoris mox inde reuertitur arces,

Occupat, & rapidum protrahit inde lupum.

Postq; Ducem nodis centum deuincit aheneis,

Horrendæ demto iure manuq; necis.

Sic agit, & Patres sanctos è faucibus Orci

Eripit ac cæli collocat inter opes.

Rursus & exurgens superas euadit ad auras,

Ac gestat manibus læta trophœa suis.

Hæc animis hodie gratis perpendere dignum est,

Laudibus atq; nouis concelebrare decet

Ergo agite & CHRISTO qui nomina vestra dedistis.

Promite VICTORI carmina læta DEO.

Soluite

170

Soluite VICTORI laudum præconia CHRISTO,
Et Reditum Cythara dicite, & arte Lyra.
Dulce RENASCENTI cantate Epinicion ore
Cygnæo, Passum laude ferendo DEVM.
Hic etenim tetri conclusus mole sepulcri,
Iam mortis presso iure reuixit ouans.
Infernæ Lethes hunc detinuisse cauerna
Cæca nequit: Reditum non vada nigra vetant.
Nec quicquam horrifono prohibet latrator Auerni
Clamore: immani Cerberus ore triplex.
Æthereas Victor CHRISTVS quin carperet auras.
Et nigris vmbriis ferret ad astra caput.
Nam postquam captum validis Plutona catenis,
Constrinxit, spolijs exiit atq; suis.
Iureq; vt à pice propria virtute cohortem
Christidos eripuit, miscuit atq; polo.
Dum demum egrediens squalentis sede Barathri,
Ad summa illustris sydera Victor ijt.
Hinc veluti senio pressum miramur inertii
Quem fama est summo scandere colle rogam
Phænicem: & ramis congestis, ponere menses
Longæuos, primos & renouare dies.
Inde nouum nasci, niteat qui macie iuuenta
Et superet Phænix astra vigore suo.
Sic vbi per mortem mortales exiit artus
Et meruit Superas Victor adire domos:
Sic age victorem CHRISTVM miramur IESVM,
Solutimus & meritæ præmia laudis ei.
Quod Stygij misere deceptos fraude Colubri
Et morsu læsos subleuat auxilio.
Atq; pias animas morti subducit amaræ,
Et proprio amissum sanguine purgat opus.

HOc duce : quos Coluber cæcatus arte fefellit
Duxit & immemores ad vada tetra Stygis.
Hoc duce nil timeant , Claro nam lumine cernunt,
Nubila cum tenebris disijcit ille procul
CHRISTVS enim vera est proles Hyperionis, orbem
Quæ cæcum illustrat lumine, vicq; regit.
Quin etiam Sol est, radijs qui illuminat aureis,
Quotquot ab humano sanguine proueniunt.
Hoc duce : quos turpis primorum culpa parentum
Perdidit, & lethi prodidit esse reos.
Hoc duce nil timeant, MORS est absunta triumpho
Perdita nam munus turba salutis habent.
Membris æternum CHRISTVS spirare calorem,
Vitæ & cœlestis reddere suevit opus.
Vt fortunati felicia tempora currant,
Et videant superi gaudia summa chori.
Hoc duce : delicti quos non indebita merces
Exilium, tristis pauperiesq; premit.
Hoc duce nil timeant, reserati splendida cœli
Hoc Victore iterum Regia namq; patet.
Hic patriæ sedes cœlestis: Sanguine CHRISTI
Parta triumphantis, mansio sole pijs.
Quo Victor genus omne feret credentium IESVS,
Æternum lætis accumulando bonis.
Hoc duce: si insolitum aduersis circumundiq; ventis
Vexeris, læuis siue feraris aquis.
Ignibus impositus siue absumaris auaris
Et videas auidos fata suprema, rogos.
Hoc duce non metuas : CHRISTO namq; auspice saluus
Euades, CHRISTVS portus & aura pijs.
Fide DEO tantum: CHRISTO duce nulla procella,
Nulla caput tanget feruida flamma tuum.

Fluctibus

Fluctibus IMMERGIT iustos pia cura Deorum.
 At non SUBMERGIT fluctibus illa pios.
 Hoc duce: quos luctus, mærorq; informis & æger,
 Sæuaq; tristitiæ munera valde grauant.
 Hoc duce non timeant: CHRISTVS quia Victor olympi,
 Christigenis superi gaudia vera dabit.
 Gaudia vera dabit, vitæq; nouissima sanctæ
 Æternum angelicis gaudia digna choris,
 Semper vbi plaudent choreas, & carmina dicent
 CHRISTE triumphanti carmina grata tibi.
HÆc præsentis animo & fas est perpendere plura,
 Plenum & solatiij pectus habere pij.
 Vos ergo quibus ista cruor reparauit IESV
 Munera, terrigenæ voluite mente, fide.
 Atq; illa arripite, in præcordiaq; intima vobis
 Figite, non merces parua laboris erit.
 Si qua etiam veteris fermenti massa redundat,
 Ac è vipereo est felle relicta super.
 Excutite hanc animis, diramq; auertite pestem,
 Et libis animos dulcibus imbuite.
 In melius vitam transactam turpibus ausis
 Corrigit, assiduum sit quoq; mentis opus.
 Turbine dementi neu neu natura feratur:
 Frena reclamatrix excutiatue manu.
 Verum agite addicti CHRISTO atq; accendite votis
 Pectora: Victori carmina læta date,
 Et CHRISTO grates grata persoluite mente,
 Membra quot humano semine natus habet.
 Atq; vbi iam consors nobis, erroris at expers:
 Eluit impuræ sanguine labis onus.
 Lenijt & iustam patris iram, admissaq; solus
 In se deriuans crimina nostra tulit.

Et

Et nece promeruit vitam mortalibus agris,
Donans amissas rite salutis opes.
Quod superest autem, Victorem & seruatorem
CHRISTVM supplicua poscite quisq; prece.
Vt nos, quos tristis violento è gurgite lethi
Extraxit, coeli porter advsq; plagam.
Inq; beatorum sedesq; domosq; reponat,
Perpetuo angelicis assimiletq; choris.
Hic vbi Victori æternum carmenq; melosq;
Pangemus, laudes ingeminando novas.

F I N I S.

